Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37192
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

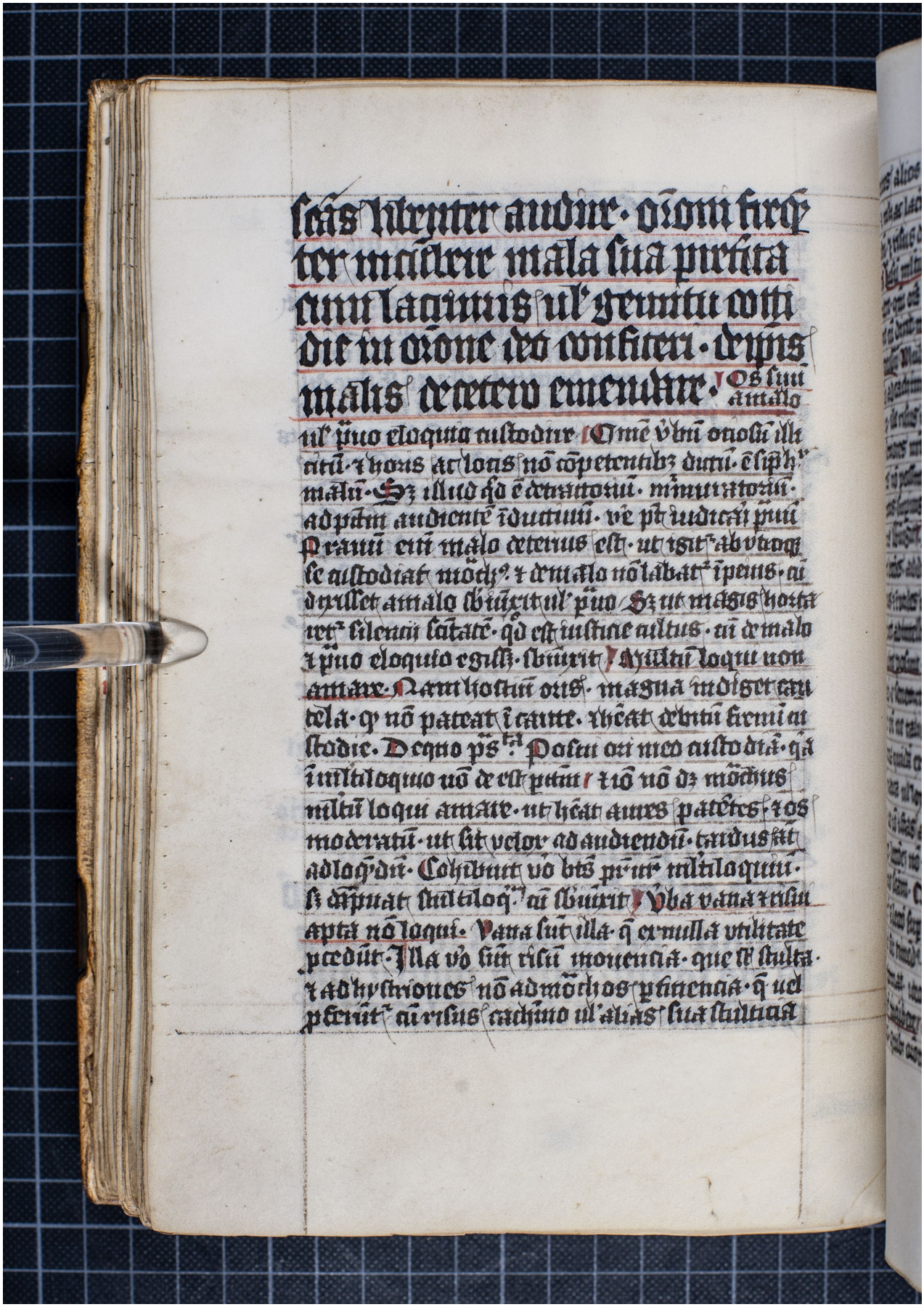

scas libenter audire. oportet fre-
ter maledicere mala sua peccata
cum lacrimis vel penitentiam cum
die in oratione deo confitere. de ipsis
malis deceptis emendare. Os suum a malo
vel puro eloquio custodire. Omne verbum otiosum illi
citum. et bonis actibus non competentibus dicere. est ipse
malum. Sed illud quod est necessarium. minuratorum.
ad patrem audientem inducium. vel pro iudicii primi
Primum enim malo deterius est. ut iste ab utroque
se custodiat modeste. et de malo non labatur ipsum. ai
dissset a malo sibi fecit vel puro. Sed ut magis honorat
ur silentium laudate. quod est iustum a cultus. ai de malo
i puro eloquio egressi. sibi fecit. Ayllum loqui non amare. Nam hostium ors. magna indiget cau
tela. ne non pateat i caute. ubi cat debitum sicut ai
stodie. De quo ps. Posui ori meo custodiam. quia
in multiloquio non deest peccatum. tio non dicitur modus
nihil loqui amare. ut habeat aures patentes. et os
moderatum. ut sit velox ad audiendum. tardus sit
ad loquendum. Cohibuit vo bis pri. multiloquium.
si disputat stultiloquium ai sibi fecit. Verba vana risui
apta non loqui. Vana sunt illa. quae et nulla utilitate
procedunt. Illa vo sunt risui mouenda. quae si stulta
et ad hystriones non ad monachos pertinenta. quae uel
pertinent ai risus cachino vel alias sua stultitia